

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe cinci luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbătă

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefinante se refuză.
Articolele nepublicate nu se înșipozăză.

= Prețul inserțiunilor, după invocat =**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Bolșevist**

Se implinesc în curând doi ani, de când bolșevistul — maximalistul rus — se trudește să creze tericea fără sale și a lumii întregi. Prin ce mijloace? Acasă prin confiscare de averi și prin omoruri; în strainitate prin trimitere de agenți înrubiți din greu; și pretutindeni prin parada cu principiile social-democratice.

Scopul suprem al social-democrației este deosebit de a fi turnat în formă posibilă de implitni.

În lipsa acestei lămuriri, bolșevistul pretinde, că lucrează ca om de omenie, când refuză dă-nu muncă, dacă este doar treaba statului nou communist să împărățească și băutura — mai croecă! băutură și mâncare — la toți.

Frunzațiile bolșeviștilor, ca să și păstreze gafă, trebuie întâi să admite confisările de averi și omorurile; atăltoea, pentru a căuta maselle pe partea lor, trebuie să le facă făgăduirile cele mai mari.... Si asta nu-i tocmai greu.

Când, în cele din urmă, nu va mai fi nimic de împărțit, va veni alătrea, — ca să restabilească liniste și ordine. E ar acestea, ordinea și liniste, sănt moartea pentru bolșevist.

Product al stărilor rusești, bolșevismul să și facă mendrelu acolo, în Rusia, și tot acolo să și de obștescul sfârșit.

Astăzi, când noi, români, nu mai mergem pe drum unguresc, cu atât mai puțin o să batem drumul rusesc.

Să ne bucurăm mai bine, că s'a pus sfârșit cărmuirilor surugrătoare de libertate și prădătorie de averi.

Înlătrând putrejunea se poate clădi statul democratic, — dar nici decât nu se poate înălță utopia bolșevistului îndărătinic și violent.

(x)

Aniversarea unirii principalelor. Joi în 24 Ianuarie v. c. la 10 ore a. m. în biserică catedrală se va întine serviciul divin de laudă și mulțimite, iar după terminarea serviciului divin în seminarul arhidiecezan «Andrian» se va întine o serbare școlară cu următorul program:

- Cantarea «Imnului național» de corul elevilor seminariai.
- Conferință despre însemnatatea zilei de prof. V. Păcală.
- Declamarea unei poezii.
- Cantarea imnului «Deșteaptă-te române» de corul elevilor seminariai.

Unirea principatelor române

Tendința spre unitate și independență națională s'a manifestat în cursul secolului XIX la toate popoarele din Europa. Din statuțele risipite s'a încheiat unitatea Germaniei și, înălțând stăpânirele străine, a pașit cu bărbătie și Italia spre unitatea și independentă sa națională.

Pretutindeni prefacerile politice au fost bine pregătite prin propagandă insufișantă a ideilor naționale. De aceea secolul XIX este caracterizat în istoria universală ca secolul naționalismului.

Această semnificativă iasă puternică la iveau și în istoria Românilor. Cele două principate române, Muntenia și Moldova, după ce unirea lor cu Ardealul, sâvârșită de Mihai Viteazul la sfârșitul secolului XVI, a fost de durată atât de scurtă, astăzi rămân iarăși nu numai despărțite, ci adeseori și învîrbiște între olală. S'a păstrat din 1643 o amintire, care ne spune că fiind principale Ardealului George Rákóczi I, în altă dată cu Muntenii, că și cu Moldovenii, acestia au refuzat a-i da ajutor într-un răsboi sub cuvânt, că ei urăsc sătul de mult pe Munteni, căci nu pot merge împreună pe același drum!

Dar suferințele cele mari, pe care ar trebuit să le inducă în epoca fanariotilor (sec. XVIII) Muntenii și Moldovenii de o potrivă, au trezit în ei din nou dorința de a trăi la olală ca frați.

Revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821, prin care s'a înălțat domnia fanariotilor și s'au restabilii din nou domniile pământene în anumodă principatele, a fost cea dintâi manifestare politică a renașterii naționale.

Renașterea a fost pregătită prin literatură națională, în deosebi prin vestiile scriitorilor istorici din Ardeal, cari însoțeau tineretul prin evocarea unui trecut glorios și il îndemnau să fie vrednic de mărirea străbunilor romani.

Profesorii tineri, trecuți din Ardeal în principate, ca George Lazăr și alții, au întemeiat școale naționale și astfel în cursul timpului curțul național lucase un avânt puternic.

Toți oamenii înțeleptători, dar mai ales scriitorii începăru să spună tot mai răspicăt, că un popor de aceasă origine, cu aceasă fire, cu aceașă limbă și credință, cu aceleași amintiri ale trecutului și aceleași aspirații ale viitorului nu mai poate să rămână împărțit în sub diferențe cărmuri, dismembrat și despărțit în statuțele mărunte.

Poetul Ioan Văcărescu adresă în poe-

zia intitulată *La Milcov* (1830) răușește care despărția pe frați, următoarele cuvințe:

„De unde-ji vine numele, păru sără putere,
Ce despărțește neamul tu îndreptășești a corei?...
Desprejură frații dări puterii-ți ne „născute
Căci, despărțit ori depărtat, fratele e tot frate”

Dar nu numai în versurile poeștilor se manifestă dorința de înfrățire, ci ea începe să aibă luna după 1830 forme concrete în opinia publică a principatelor române.

Unirea era lozina de căpetenie, și în legătură cu aceasta alegerea unui domnitor dintr-o dinastie europeană, ca principatele române să poată scăpa de subcumărările interne, pe care le provocau necontentările rivalitați dintre pretendenți la tron.

De aceea spinde la 1834 printul Ghica: „Tatăl meu a fost domn, unchiul meu este acum, și totuș nu este sacrificiu, ce n'are face, spre a procura ţării mele cele două singure băse de existență, care pot să permită a spera oarecare stabilitate: *unirea celor două principate și așezarea unui principie străin*”.

Dar planul de unire era impiedicat deocamdată din partea marilor puteri invecinate, cari își vedeaau prin aceasta prelucrate interesele lor: Turcia suzerană, Rusia protectoratul și Austria vecilele aspirații de a-și întinde influența predominantă asupra principatelor române.

La 1846 s'a făcut totuș un pas însemnat spre unire prin desființarea valimilor între cele două principate.

Tendințele unioniste au ieșit la iveau și în misere revoluționară din 1848, îndreptăția mai ales contra protectoratului ruseesc. Această misere fu însă curând înăbușită prin oșile rusești și turcești. Protagonii ideilor naționale și unioniste au fost nevoiți să emigreze în Apus, unde au reușit să deșteptă simpatia fraților latini, mai ales ale francezilor, penitru cauza română.

Prin tratatul de la Paris din 1856, cu care s'a încheiat răsboiu crimeic (1853-1856) principatele române au fost scoase de sub protectoratul ruseesc și puse, ca state tributare imperiului otoman, sub garanția colectivă a celor 7 puteri intrante în congrèsul de la Paris.

In memorile adresate cabinetului francez și congresului, însăși ultimii domni înainte de unire: Barbu Știrbei și Grigore Ghica cereau unirea principatelor sub un principie ereditar dintr-o dinastie europeană, ca singurul mijloc de a rezolva în mod satisfăcător chestiunea principatelor. Pe-nipotenițării Franței, Agliei, Sardinei, Rusiei susțineau cererile românilor, dar și Turciei și Austriei se impotriva.

Congresul decise, ca sultanul să convioce atât în Moldova, cât și în Muntenia un divan ad hoc, spre a se pronunța în privința organizării definitive a principatelor.

In amândouă principatele *adunările ad hoc* se pronunțară pentru unire, în Moldova la 7 Oct. 1857 (81 voturi contra 2) în Muntenia (99 voturi, totalitatea).

Acest vot al națiunii trebuia confirmat din partea puterilor garantă. Din cauza împotrivării plenipotențiilor Austriei și Turciei dorința națiunii nu a putut fi îndeplinită de către în parte. Prin convenția din Paris (3/19 August 1858) s'a hotărât nouă organizare a «Principatelor Unite Moldova și Valahia», fiecare cu guvern propriu și cu adunare proprie, instituindu-se o comisiune centrală (Moldoveni și Munteni) care avea să pregătească legile de interes comun, și o curte de casăjale, amândouă cu sediul la Focșani, pe lângă uniunea vamală, postală, telegrafică și monetară, cum și organizarea identică a milițiilor, spre a putea forma în caz de nevoie o singură armată. Iar cu privire la domnitorii se dispunea, ca el să fie ales pe viață de către adunarea fiecărui principat, însă numai dintre pământeni, fiind eligibil «un fiu de un tată născut Moldovean sau Muntean...»

Convenția aceasta nu excludea în mod precis alegerea același persoane dintre Moldoveni sau dintre Munteni în amândouă principate. Pe baza acestea s-a făcut *unirea*, alegând atât Moldova, cât și Muntenia pe același Domn.

In 5 Ianuarie 1859 adunarea Moldovei a ales cu unanimitatea voturilor pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. Mihail Kogălniceanu adresă alesului următorul cuvânt: «Alegându-te pe Tine Domn în țara noastră, am voit să arătăm lumii aceea ce totăță țara dorești: *la legi nouă om nou*. O, Doamne, mare și frumoasă îți este misiunea. Constituția din 7/19 August nu însemnează o epocă nouă și Maria Ta ești chemat să o deschizi! Fii dar omul epocii; fă, ca legea să înlocuiască arbitrațul; fă, ca legea să fie tare! Iar Tu, Maria Ta, ca Domn, fiu bun, fiu blând, fii bun mai ales pentru acei, pentru care mai toți domnii din trecut au fost nepășători sau răi...»

In 24 Ianuarie 1859 adunarea Țării Românești unii votul său cu al Moldovei, alegând cu unanimitate pe același domn.

Așa s'a îndeplinit Unirea principatelor, acum 60 de ani.

«Această zi este cea mai mare, ce au văzut Români în analele istoriei lor» — zicea Vasile Borescu în cuvântarea rostită după alegeră. — «Sunt acum mai mult de două secole și jumătate, de când Unirea Românilor, aspirație generațională a tuturor generațiilor, căuta să se realizeze prin puterea materială, prin forță, prin sânge. Astăzi unirea se realizează prin putere morală, prin arme spirituale. O eră nouă se deschide pentru noi. Această eră este aceea a regenerării noastre. Voi vezi avea mândria de a spune nepoților voștri, că ați pus ceea ce dinația pe acest nou fond și accentele recunoștinței lor se vor transmite răsunând din generație în generație...»

Cu sprijinul puterilor amice, în special al Franței și Italiei, Cuza obținând cunoașterea ca *Domn al Principatelor Unite*. Prezentându-se în 1860 la Constanținopol reușî să cștige încredereasă suveranului și consumărea lui pentru o deplină unire administrativă prin contopirea celor două guverne și a celor două adunări.

La 11 Decembrie 1861 unirea fu proclamată. În proclamația sa Cuza zicea: «Românii! Unirea este îndeplinită... În zilele de 5 și 24 Ianuarie ați pus totăță în voastră încredere în alesul Națiunii, ați întrunit speranțele într'un singur Domn. Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubesc patria, veți fi dar și o intări. Să trăiască România!»

La 24 Ianuarie 1862 adunările s-au întrunit în București ca primul parlament al României.

Unirea a obținut numai o recunoaștere provizorie, ca unione personală și administrativă pentru timpul cât va domni Cuza. Dar constituția din 1866, proclamând Principatele-Unite Române constituie un singur stat indivizibil sub denumirea de România, a desăvârșit *unirea definitivă* ca *contopire politică a celor două principate într'un singur stat*.

Dar unirea aceasta nu putea fi garantată deplină decât prin un principiu ales dintr-o casă domnitoare de ale Europei.

La abdicarea sa însoț Cuza recunoștea, că «numai un principie străin poate închea și viitorul României». Astfel Cuza, care a intrat în ideea unirii, se consideră numai ca depositar al suveranității, ce, în momentul oportun, urmă să fie transmisă principelui, chemat să întemeieze dinastia. Întemeietorul unirii avea să fie, în același timp, premergătorul și președintele dinastiei.

Unirea și Dinastia, medesimările unei alte în programul național din timpul restaurației, sunt temeliile pe care se ridică România contemporană.

Nouă viață

Preotului român dela sat îl este încrezător, spre cultivare sufletească, pătură puternică a neamului, fară nimea, talpa țării.

Indrumarea poporului pe calea vieții morale este îndatorirea de capeteție a tuturor fetelor bisericesti.

Răsboiul lumii a sfuguit toate țările prin prefacerile lui, — dar a avut și influență strânică asupra moravurilor oamenilor de pretutindină.

Frumusețea virtuților creștine, care era podobă principială în inaintașilor disperați, a început să înlăute cu năzuințe extraordinare de-a ajunge la imbogațiri mari și usoare.

Idolul, la care prea mulți se închina astăzi, este banul.

Poporul agricultor, ocupându-se în partea cea mai mare cu orășirea vietilor, începe a-și valoriza produsele într-un mod cum nu s'a mai pomenit până acum. Iar ochii satanici, banul ușoară căștigat, a deosebit și deosebită multe patim.

In mijlocul sgomotului petrecerilor, puțini își caută refugiu în lăcașurile sănătoase, unde să se înalțe cu inimă și cu mintea mai pe sus de gândurile egoiste și treceatoare.

Indiferentismul religios prinde teren. Curățenia în traful familiar, în unele locuri, începe să fie disputată.

Viața sufletească, cu deprinderă o mulțime de a se uită în spate cer, azi este pe cale de a se stănge.

Lozinca rătăcitorilor, rămasă în întuneric și îmbătați de așa zisul bolșevism și de

Bine-ăji venit la locul sănătății, unde demult așteptă și vă chemă istoria, să aducești dreapta răspălată pentru jertfe și suferințele de vecuri.

Muntenii, moșii noștri, au mai așteptat odată aici cu poartă de primire, să le vea o răspălată a credinții și a vîțejile lor.

La anul 1852 se înălțase, tot în locul acesta, o măreță porăd de primire, cu măestrie alcătuită din clușter, donițe și brazi, în cinstea unei fei impărițești, care venea să ne vadă și să ne cunoască.

Iancu aștepta desrobirea neamului său; dar înălța față împăratescă n'avea în buzunar, decât un decret de rang nobilitar și o medalie strălucoitoare.

Astfel, poartă de atunci s'a desfășurat, — și noi ne-am ales cu o desăvârșire mai mult.

Ea lănu, sărmătonul nostru lănu, văzându și prăbușite toate planurile a plecat zdrobit în lume, căntând în fluer durerile unui neam fără de noroc.

In fluerul lui vorbeau și plângătorii mai ales moții, plângă credința batocorită și jertfa nerăspălată.

Urmăriți acelora, ce-și lăsă oasele rupte pe lângă Făntânele și la Abrud, cel ce nu putură să

FOIȘOARA

Soldațești

— 6 —

Frunzelisă de afină,
Mă topesc te și lumenă,
Ca o lumană de seu,
Când arde mereu-mereu.

— 7 —

Înălță cu doruri multe,
Topesc te și te rufe;
Caci prea grele doruri duci,
Te "n'fiori și te usuel.
Macar de ofel să fii,
Tot te-ai frângă și mură;
De-ai fi, înină, de peatră,
Căd să te rupi odătă;
D'afătu jade și dor,
Căd să te frângă, să mori...
...

(Com. de C. Iencica.)

D. Dobrin, pag. 31.

La casa lui Avram Iancu

Vidra-de-dus, în Ianuarie 1919

In dimineață zilei istorice din 17 Ianuarie 1919 se părea că invazie lagără lui Iancu.

Des de dimineață resuna de pe dealuri *taulnice*, bucumuri moților. Din toate vîlile, pe toate, cărăriile răsăreau oamenii și se auzeau strigătele. Se părea că s'a dat signalul de primejdie că «Vin Ungurii» și se ridică moții să-și apere culibul.

Dar acum, semnul și mișcarea nu era de primejdie, ci de bucurie că: *Vin Români!*

Pe la ora 10, la casa Ianculu, așteptă poporul de ce mulți dorii și așteptați.

Ea-lănu, se aproapel.

S'aușe goarna română. Răsună tulnicile noastre. Parecă glasul lor să înfrângă să vestească Impreună bucuria și desrobirea munților.

Sosește căpitânul *Jordan*, cu ostașii săi, întrure urâncionjură casă sănătății și se postează în față ei.

Părintele Iosif Trifa din Vidra-de-dus rostește o mișcătoare vorbire, zicând între altele:

«Bine-ăji venit la noi! Bine-ăji venit în culibul acesta de vultur și de mucenic!»

minciunii agenți este firește: «Jos cu domnii!»

Unii, amâniți de vorbe ca acestea, cred că totul este al lor, chiar și moșile, casale și orce avere, — fără deosebire de „al meu și al tău».

Nu se în seamă faptul, că mulți preoți în timpul aspirațiilor au suferit înalte, temniță și mizerie pentru binele altora...

Vremile schimbate ne cheamă la o nouă viață.

Preoțimea, ca să poată avea putință de a-nui desvoltă forțele și a deveni stâlpul noului stat democratic, are trebuință neapărată de a se întruni și organiză, ca să-și asigure existența de care este vrednică.

Frații preoți! Să ne organizăm! Într-un congres preoțesc să ne spunem dorințele și să afiliăm modalitatea prin regenerarea vieții morale a credincioșilor.

Datorința noastră sfântă este a reclădi lumea morală, a tămadui susținete și a contribui la creșterea lor în duh național și creștinesc.

Pr. Alex. Băieșan.

Congresul preoților

— Convocare —

Imprejurările de viață biserică și națională, create prin întregirea statului român, ne impun și noi, preoțim, datoria de a ne strângă rândurile, pentru a da avânt nou bisericii ortodoxe din cuprinsul României mari și pentru a ne menține și lărgi rohul istoric ce l-a avut în viața neamului nostru.

Conștiința de această datorie, ca alesei ai unei consfătuiri de preoți ce a avut loc în Sibiu și obînjeni arhiepecaz binecuvântare, convocașim întreaga preoție a celor trei eparchii ortodoxe române, venețiașele consistoriale și stimații corpori profesorale ale seminarilor teologice la congresul preoților ce se va ține în 20 și 21 Februarie st. v. a. c. în Sibiu, cu următorul program:

Ziua I (Miercuri 20 Feb. st. v.): 1. La orele 8 slujba sfintei liturghii în catedrală mitropolitică predică și chemarea Duhului Sfânt. 2. Deschidere și constituirea congresului. 3. Organizarea preoției în o societate a clerului. 4. Împreunarea bisericiilor ortodoxe pe de teritoriu statului român într-o singură biserică ortodoxă română și raportul acestor biserici față de stat.

Ziua II (Joi 21 Feb. st. v.): 5. Problema

intre cu armă în cibul nostru, se năpustiră ca slujsă aspri și sălbatici. Auri și bunătățiile dealurilor noastre ni le duseau el, ear morțiilor nu le rămase altceva decât să plece în lume, să umble, din poartă în poartă, după păne viejii. Să astăzi?

In această mare zi cărăb ne-am strâns aici și am ridicat poartă de primire, și vă strigăm: Bine-ați venit la noi! Spuneți, frațiori, regelui vostru și al nostru, regelui tuturor românilor, că între buciune de bucuri urmășii lui Iancu II au sănătatea munții lui. Spuneți, că ați aflat aici un popor asuprit, dar bun, tot așa de mandru și viteză ca ostenești și lănceri lui Iancu.

Spuneți-i că ne-ați văzut plângând de bucuria desorabilor. Spuneți-i, că sună înfrântă, în sfânta zi de azi, pe veci moșii cu dorobanții.

Trăiască regele nostru Ferdinand!

Trăiască regina-noastră Maria!

Trăiască România mare!

Sfârșind părțile I. Trăia, vorbește căpitanul român, spunând:

Nu afiam cuvinte de mulțumită Tatălui de sus, că ne-a înredicat, — după suferințe de veacuri, — să ajungem această istorică zlă-

educației clerului. 6. Problema propagandei religioase. 7. Problema culturală (Biserica și școala). 8. Attitudinea preoției față de viață politică. 9. Situația materială a clerului. 10. Propunerile, care vor trebui sănătatea bisericii comisiei pregătitoare cu cel puțin trei zile înainte de congres.

Piecare preot participant va fi membru al congresului, dar — pentru ca să fie reprezentat preoții de pretutindină — tractele protopopești sănt invitate ca pâna la 5 Februarie st. v. să-și aleagă căte trei delegați oficioși (între care poate fi și protopopul trucaș) și cări, provizoriu și cu credenționale în ordine, vor fi obligați a luna parte le congres. (Preoții, protopopești sănt rugați să convoace preoțimile tractătoare pentru a-și alege delegați.)

N-am sănătatea sădăcat la congresul nostru ană avea onoarea sădăcat și reprezentanții de-a fraților noștri preoți de vecinii regat al României, din Bucovina și Basarabia.

Toți ceil ce vor să participe la congres sănătatea să se anunțe până cel mai târziu în 12 Februarie st. v. biroului comisiei pregătitoare, la adresa dlui profesor seminarial Dr. Nicolae Bălan — Sibiu, str. Reissenfeld Nrs. 11. Sibiu, la 14/27 Ianuarie 1919.

Dr. Nicolae Bălan, Sinesiu Bistrițean, Romulus Bușca, Emilian Cioran, Dr. Gheorghe Comșa, Ioan Drăghici, Augustin Ghilezan, Protopopul Giurescu, Dr. Lazar Jacob, Dr. Moise Iencu, Dr. Avram Imbroane, Dr. Ioan Lupas, Constantin Moldovan Pompei Moroșca, Traian Oprea, Vîlcimiu Pantazi, Isaiu Popa, Stefan Popa, Dr. Vasile Saftu, Trandafir Scarobeaș, Dr. Sebastian Stanca, Iancu Ștefanuș.

Toate sursele românești sădăcat rugate să reproduca această convocare.

Aviz

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la Institutul pedagogic (școală normală) a seminariului arhiepecaz „Andreiante” în 15/28 Februarie a.c. se vor face examene de cุificătare (capacitate) învățătoarește de coreigență și din toate obiectele de învățămănt.

Sibiu, 20 Ianuarie 1919.

Directiunea.

Aviz

Cu elevii din secțiunea pedagogică a seminariului arhiepecaz „Andreiante” examenele de coreigență se vor face luna în 28 Ianuarie (10 Februarie) a. c. la 3 ore d. m. în sala Nr. 20.

Sibiu, 20 Ianuarie 1919.

Directiunea.

Invredinții de Dumnezeu și trimesi de regele Ferdinand, vin aici la locul acesta sfânt. Am plecat și venim din plăuirile lui Ștefan Vodă aici în Tara altuia Vodă. Calea de azi a trecut prin băruină și jertfelele Mărăștei, Măregiș și Oituz. Azi ne vedem nădejdele împlinite: înfrângerea tuturor românilor sub sceptrul și corona viteazului nostru rege Ferdinand.

Lungi aprobări: «Trăiască regele nostru Ferdinand!»

Se face defilarea, se dă onorurile militare casei, în care a stat odată un erge al munților.

Părintele Gregorius Nicola din Vidra-de-mijloc dă în seama armatei române casă sfântă.

Ca jurământ solemn, că va păzi cu sfințenie și în viitor acest locas — ia în primire viteazul căpitanul fostul lăcăș al luncului.

Se face parastas într-o odihna robului și craiuilui Avram. Se dă salve. Răsună dealurile. Vitejii se pozează în față casei, spre a fi prin acest tablou și moment înălțător prin aparat fotografic.

Apoi se începe hora noastră: Moții și dorobanții se prind în joc, în semnul înfrângării pentru toate veacurile.

De sub muntele Gâina.

Stirile zilei

Ziua de 24 Ianuarie v. Jol., va trebui sărbătorul nostru, în anul acesta, în sensul ordinonței rezortului nostru de către și instrucțiunile publice cu deosebită solemnitate la datele bisericile și școalele noastre. Spore a venit în ajutor preoților și învățătorilor noștri. Îndatorită a vorbi populați și tinerimii despre însemnatatea națională istorică a acestel zile, am ofiat de potrivită a publica în numărul de față un articol despre *Untreia principalaților române, prelucrat* după conferința duii D. Onciu «La XXIV la-

Delegații săi la București. O delegație, alcătuită din 7 fruntași al Consiliului național săesc din Ardeal, condusă de Dr. Adolf Schulz din Sibiu, au prezentat în 31 Ianuarie 1919 Majestatei Sale Regelui Ferdinand și guvernului român declararea de alipire a națiunii săsești la Regatul României. Mr. în onoarea delegaților săi și guvernului din București a dat un mare banchet în Grand Hotel Bulevard. Delegația sailor se compunea din dnii: Dr. A. Schulz, R. Brandach, Dr. E. Fiecht, L. Jekeli, Dr. A. Polonyi, Dr. H. O. Roth și Dr. R. Schuller.

Voiesc să facă impresia asupra conferinței de pace. Ungurii care său pierdut sărăcia și voiesc să stă pe român în Ardeal, au de gând, cum se crede în general, ca acum la întrunirea conferinței de pace, să facă impresia la Paris că Ardealul vrea, vezi Doamne, să rămâne unit cu Ungaria!

Străinătatea însă ne cunoaște, și nu se lasă imbatățit cu apă rece.

Emigrare împedcată. Din America se vede, că Statele Unite pregătesc un proiect de lege, prin care în timp de vreo doi ani de zile emigrarea în America va fi opriță.

Aviz. Neprimindu-lă o oficiu postal spre expediere pacete, toți cari ni-au făcut comande și îndemn au primit cele comandate, sunt rugați să fie în așteptare până va fi posibilă expedierea de pacete, când se va satisface tuturor comandanților primite.

Librăria arhiepecaz.

Teatre în Sibiu

Cinemateograful Grasușel, Piața Hermann. Directoră: D-na M. Scholtess.

Marij, Secretul corăbiei, dramă în 4 acte. Prețul locurilor: Loc rezervat 4 cor.; Locul I 3 locuri II 2 cor.; Locul III 60 fileri.

Incepătul la ora 7 seara.

Cinemateograful Apollo, Strada Schevia. Directoră: D-na Emil Toth.

Marij, Miercuri și Joi, în 4-6 Februarie: Tragedia noroiosului Moeller, în 4 acte. Mare piesă în primul rol cu Carol Eötz.

Incepătul la ora 7 seara.

Aviz

In urma dispozitivului Ven. Consistor din 21 Noemvrie 1918 Nr. 11069, Oficiul bisericii ortodoxe române să deschis în 15/28 Ianuarie 1919. Despre deschidere au fost incungătăținte din bun timp oficiile parohiale intereseate, cu invitarea să dispună, ca orfanii primiți să se prezinte la terminul indicat în oficiul.

După ce însoță din cel primiți, un număr însemnat de orfani nu să prezentă până azi și nici oficiile parohiale nu au reportat cauză, pentru care unul sau altul din orfani nu s'a prezentat, se roagă oficiile parohiale intereseate din nou și pe această cale să trimiță imediat orfanii primiți, iar dacă unul sau altul din cel primiți nu ar mai fi avizat la creștere în Oficiul, să facă de urgență raport, ca locurile vacante să fie oferite la alții orfani.

Sibiu, în 18/31 Ianuarie 1919.

Dirigeeantea Oficiului bisericii ortodoxe române.

Inștiințare

Divizia II Vântătorii dorește a cumpăra un număr mare de căi sănătoși de talie mare și mică.

Toți proprietarii de căi, care vor să-l vândă, vor declara la Primăriile locale numărul de căi ce au și vînde cu obligația că la data când trăce comisioanea primă comună, data care se va anunța la timp, să se prezinte cu căile la Primărie.

Caii vor fi plătiți imediat, după învoială, în coroane.

Proprietarii de căi din Sibiu, vor face declarația chiar la sediul comisiei, în locul Diviziei II Vântătorii la Kadettenschule.

Divizia 2-a Vântători.

Nr. 237/1918

(34) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan temporal (cu drept de succesiune) din parohia de cl. III Brăzești, din protopresbiterat Lupșa, să înainteze suplicele de concurs subsemnatului în termenul sus indicat și se prezenta cu prealabilă învățuire din partea subsemnatului în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele stătorie în protocolul comitetului parohial dela 29 Iulie 1918, aprobat și de sinodul parohial dela acel dat, anume: toate venitele din parohie circumscrisă în coala B, pentru întregirea venitelor dela stat, apoi evenuale ajutoare de stat ce se distribue pe seama capela-nilor.

Cereri de concurs, înzestrăne cu toate documentele cerute de legile noastre bisericești, se vor înainta în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral. Concurenții, cu rezerve din reguli, pentru parohii, se pot prezenta și în comună pentru a cântă, resp. a oficia și cuvântul și face cunoștință cu poporul.

Ofenbach, la 3 Ian. 1910.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Lungei în conjelegere cu comitetul și sinodul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

Ad. Nr. pp. 1028/918

(27) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de Invățător la școală noastră confesională din comuna Semeșfațu prin-acacea se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt 600 cor. din repartiția dela popor, cvarter liber în edificiul școliei cu gradini de legume. Întregirea salarului se va cere dela stat.

Ciuj, la 28 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Ciujului în conjelegere cu comitetul parohial.

Talin Roșescu,
protopop.

Nr. 27/919

(31) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II Venetia de Jos, protopresbiteral Făgăraș, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sănt cele cuprinse în coala B, dela congruă.

Cereri de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat, iar concurenții cu prealabilă învățuirea a subsemnatului se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cântă, predica sau celebra.

Făgăraș, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. român al trac-tului Făgăraș, în conjelegere cu comitetul par-

Nicolae Borzen,
protopop.

Nr. pp. 1006/1918.

(28) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa II Muștele Reg, prin această se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele fascioane în coala B, pentru între-ajutorul dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze suplicele de concurs subsemnatului în termenul sus indicat și se prezenta cu prealabilă învățuire din partea subsemnatului în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 18 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al trac-tului Cluj în conjelegere cu comitetul parohial.

Talin Roșescu,
protopop.

Nr. pp. 958/1918

(29) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa II-a Bonjida cu filia Sec, prin această se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele fascioane în coala B, pentru întregirea ajutorului dela stat.

Doritorii de a concura la acest post au să-și asteme rugările de concurs subsemnatului în termenul deschis și se prezenta cu prealabilă învățuire din partea subsemnatului în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 4 Decembrie, 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al trac-tului Cluj, în conjelegere cu comitetul parohial.

Talin Roșescu,
protopop.

Nr. 1197/1918.

(30) 2-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de cl. III Olgăniș (protopresbiteralul Oecaghiului), care în lipsă de concurenții nu s'a putut întregi cu candidați calificați, deși s'au publicat două concurse, se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sănt cele cuprinse în coala B dela congruă.

Încă nu se vor anunța candidați calificați, în conformitate cu concluzie de sub Nr. 55 al sinodului arhiefeicean din 1911 vor fi admisi și candidați cu calificații mai puțină.

Sibiu, din ședinta senatului bisericește, înțuită la 8 Ianuarie 1919.

Consistorul arhiefeicezan.

Nr. 384/918 prot.

(22) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Sânger cu filia Șarembore, protopresbiteral M. Oșorheilui, se publică concurs cu termen de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele fascioane în coala B pentru întregirea dela stată.

Cereri de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat, mai sus și pe lângă prealabilă înconștiințare a protopresbiteralui; concurenții au să se prezinte la bisericii în vre-o Dumineacă ori sărbătoare spre a căntă, predica și eventual a celebra.

Murăș Oșorhei, la 14 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al M. Oșorheilui în conjelegere cu comitetul parohial.

Stefan Russu,
protopop.

Nr. 340/1918.

(33) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa II Șasa, din protopresbiteral Lupșa, devință vacanță prin moarte parohului Ioan Dandea, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele fascioane în coala B, pentru întregirea ajutorului dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze suplicele de concurs subsemnatului în termenul sus indicat și se prezenta cu prealabilă învățuire din partea subsemnatului în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 18 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupșei în conjelegere cu comitetul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

Nr. 341/1918.

(32) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II (a doua) "Valea-Lungă", din tracțiul protopresbiteral Lupșa, devință vacanță prin moarte parohului Avram Cioranu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sănt cele fascioane în coala B, pentru congruă, cu rezerva din § 26 al Regulamentul pentru parohii, care asigură văduvele venitele de jumătate pe un an.

Cereri de concurs, înzestrăne cu documentele cerute, se înaintează în termenul deschis subscrizării oficiu protopresbiteral, iar concurenții, pe lângă prealabilă învățuirea a subsemnatului, să se prezinte în parohie pentru a cântă, respectiv a cuvântul și a face cunoștință cu poporul.

Ofenbach, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupșei, în conjelegere cu comitetul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

* Parohia Valea-Lungă e de clasa a doua și nu a treia, cum din eroare s'a publicat în noul anterior.

Nr. 79/918

(24) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II Bedeleu, din tracțiul protopresbiteral al Lupșei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impunute cu acest post sănt cele fascioane în coala B pentru congruă.

Case parohiale nu sunt, dar dispunând biserică de mijloace pentru edificarea lor, este perspectiva de a se edifica case după datele cîrînje și întru toate corăspunzătoare.

Relectant își vor asteme cererile concu-suale, înzestrăne în conformitate cu regulamentele în vigoare, oficiului protopresbiteral al trac-tului Lupșa cu sediul în Ofenbach, având și se prezenta în comună pentru a cântă, cuvânt și eventual a celebra sf. Iulie.

În ședinta comitetului parohial din co-muna bis. Bedeleu, înțuită la 21 Noemvrie v. 1918.

Eugen Muntean m. p., Gavril Simon m. p. adm. par. și prez. comit. notar.

Nr. 336/918 of. prot.

Văzut:

Vasile Gan,
protopop.

(32) 2-3

Ernest Hajdu, zugrav artiștic

de firme, decorător pictor de biserici și po-lător. — Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 36

Editura și tiparul tipografiei arhiefeicezene.